

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 8 Μαΐου 1948

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμός φύλλου 133

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 1.5.48 Διατάγματος «περὶ κηρύξεως εἰς κατὰστασιν πολιτορκίας τῆς περιοχῆς τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης» 1

Νομοθετικὰ Διατάγματα

- N. Δ. 686. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 505)1947 «περὶ ἐπιβολῆς οἰκονομικῶν βαρῶν διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐν Εὐβοίᾳ ἀνταρσίας» 2
- N. Δ. 687. Περὶ μέτρων ἀναφερομένων εἰς τοὺς ἐκπορίζομένους 3
- N. Δ. 688. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς καίμενης νομοθεσίας «περὶ Σχολῆς Τουριστικῶν Ἑπαγγελματιῶν καὶ Ξενοδοχειακοῦ Ἑπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος» 4
- N. Δ. 689. Περὶ νυμιμοποιήσεως δαπάνης δεξιώσεως Τουρκικῆς Ἀντιπροσωπείας 5

N. Δ. 690. Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων 6

N. Δ. 692. Περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 1ης Νομβρίου 1923 N. Δ. «περὶ συστάσεως Εἰδικῶν Ταμείων κλπ» 7

Διατάγματα

Περὶ ἐγκρίσεως παραχωρήσεως δωρεὰν γηπέδου τοῦ Δήμου Ρεθύμνης δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀνωγείων 8

Περὶ καθορισμοῦ συνδρομῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τῶν Ἑμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἑπιμελητηρίων τῆς χρήσεως 1948—49 9

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουλίου 1946 B. Διατάγματος «περὶ ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως τῶν κεκτημένων τὰ προσόντα πρὸς λήψιν ἀνευ ἐξετάσεων διπλώματος, πτυχίου, ἢ ἀδείας ναυτικῆς ἱκανότητος καὶ εὐρισκομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ» 10

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

(1)

ΨΗΦΙΣΜΑ ΝΣΤ'

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 1.5.48 Διατάγματος «περὶ κηρύξεως εἰς κατὰστασιν πολιτορκίας τῆς περιοχῆς τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1) Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον Α' ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1946 Ψήφισμα τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς «περὶ ψηφισμάτων τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς κλπ».

2) Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον ΜΓ' τῆς 1 Μαρτίου 1948 Ψήφισμα τῆς αὐτῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐκδοσιν ψηφισμάτων κλπ».

3) Τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν ΔΓ' τῆς 6 Μαΐου 1948 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς περὶ δημοσιεύσεως ψηφίσματος «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 1.5.48 Διατάγματος «περὶ κηρύξεως εἰς κατὰστασιν πολιτορκίας τῆς περιοχῆς τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Α) Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ κάτωθι ψήφισμα ἔχον κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 1ης Μαΐου 1948 Διάταγμα «περὶ κηρύξεως εἰς κατὰστασιν πολιτορκίας τῆς πε-

ριοχῆς τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 111)1.5.48 Φ.Ε.Κ. οὕτως :

«Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 91 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 15 τῆς 13)14 Φεβρουαρίου 1945 Συντακτικὴν Πράξιν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1ον. Τίθεμεν εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης τὸν Νόμον ΔΕΘ' τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1912 «περὶ καταστάσεως πολιτορκίας».

Ἄρθρον 2ον § 1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀναστέλλονται ἐν τῇ ὑπὸ καταστάσει πολιτορκίας περιφερεῖς ἢ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20 καὶ 95 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.

2. Τὸ ὑφιστάμενον διαρκὲς Στρατοδικεῖον Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἔκλεκτον τοιοῦτον καὶ αἱ ἀρμόδιαι Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ ἐνασκούσι τὴν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου ΔΕΘ' καθοριζομένην δικαιοδοσίαν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 3ον. Αἱ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων δὲν μεταβιβάζονται εἰς τὰ Στρατοδικεῖα πλὴν ἐκείνων, αἵτινες κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Στρατιωτικῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς, ἤθελον ζητηθῇ παρὰ ταύτης. Αἱ μέχρι τῆς διαβιβάσεώς των ἐνεργηθεῖσαι ἀνακριτικαὶ πράξεις διατηροῦσι τὸ κύρος αὐτῶν.

Ἄρθρον 4ον. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Ἄρθρον δεύτερον.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκβιβαζόμενων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἐπεκταθῶν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ παρόντος καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας τοῦ Κράτους ὡς καὶ νὰ ἐρισθῇ ἡ λήξις τῆς ἰσχύος αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1948.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς

Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Β) Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει προσυπογράψει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν, ἐπιτιθεμένης τῆς Μεγάλης τοῦ Κράτους Σφραγίδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ. ΔΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΑΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. ΜΕΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 686.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 505)1947 «περὶ ἐπιδο-
λῆς οἰκονομικῶν βαρῶν διὰ τὴν κάτασπλιν τῆς ἐν
Ἑλλάδι ἀνταρσίας».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ψήφισμα ΜΠ' τῆς 1ης Μαρτίου 1948 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΑΒ' τῆς 28 Ἀπριλίου 1948 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσμεν :

Ἄρθρον 1.

1) Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐν Χαλκίδι Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νόμου 505)20.12.1947 «περὶ ἐπιδολῆς οἰκονομικῶν βαρῶν διὰ τὴν κάτασπλιν τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀνταρσίας» περὶ τοῦ κατελκυσμένου ποσοῦ ὑπὸ τῶν ἀσθενούντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος ἀξιολόγους ἐμπειρικούς, τραπεζιτικούς ἢ βιομηχανικούς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἄρθρου 3 ἐδ. α' τοῦ Νόμου τούτου, ἐπιτρέπεται ἐνστάσις ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου ἢ παντὸς κατοικοῦ τοῦ Νομοῦ Ἑλλάδος ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἥτις αὐτῶς ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τούτων.

2) Ἡ ἐνστάσις ἐκδικάζεται ὑπὸ δευτεροβάθμιου Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Χαλκίδος, ὡς Προέδρου, τοῦ Ἐφόρου Χαλκίδος καὶ ἐνὸς Πρωτοδίκου.

3) Ἡ δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τῆς τῆν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν τῶν φορολογουμένων, τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη αὐτῶν, τὰ ἐκ τῆς φορολογίας πλουσιάντων στοιχεῖα καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν, προσδιορίζει τὸ καταβλητέον ποσὸν ἀξιώνουσα ἢ μειοῦσα τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐρισθέν. Ἐκδίδει δὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐνστάσεως.

4) Ἡ δευτεροβάθμιος, κατ' ἐνστάσιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως

ἐγγράφει εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον τοὺς παραλειφθέντας φορολογουμένους καὶ προσδιορίζει τὸ παρ' ἐκάστου καταβλητέον ποσόν.

Ἄρθρον 2.

1) Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν Συμβουλίων δι' ὧν κατανέμεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητες τοῦ Νομοῦ Ἑλλάδος τὸ ὑπὸ τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐρισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐδ. β' ἐπιτρέπεται ἐνστάσις ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων καὶ παντὸς Δήμου ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2) Ἡ ἐνστάσις αὕτη ἐκδικάζεται ὑπὸ δευτεροβάθμιου Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου ὡς Προέδρου, τοῦ Ἐφόρου καὶ Ταμίου. Ἐν ἐλλείψει τινὸς τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐν τῇ ἐδρᾷ Εἰρηνοδικείου τινὸς προσδιορίζει τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ ὑπαλλήλου ὁ Νομάρχης Ἑλλάδος.

3) Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ παράγραφοι 3—4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 505)47 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Τὰ ἐνεργητικά ὑπόλοιπα τῶν προϋπολογισμῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων τῶν ἄλλων περιφερειῶν εἰς ὧς ἔχει ἐπεκταθῇ διὰ Β.Δ. ὁ νόμος 505)47 καθορίζονται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 505)47 Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 505)1947 Νόμου ἀντικαθίσταται ἀπ' ἧς ἰσχύσεν ὡς ἑξῆς :

«Τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος καθορίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως.

Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσιν ἀναλόγως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας τοῦ Κράτους».

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 505)1947 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ μετὰ τὴν ἔξοδον Ταγμάτων Ἐθνοφρουρᾶς μέχρις οὗ κηρυχθῇ ἡ λήξις τοῦ χρόνου τῆς ἐφαρμογῆς του διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου 505)47 δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν καταρτισθέντων ἢ ὑπὸ κατάρτισιν τοπικῶν Ταγμάτων Χωροφυλακῆς τιθεμένων ὑπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ πλαισιουμένων δι' Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΑΟΥΜΠΑΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΙΩΑΝ. ΠΟΛΙΤΗΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛΕΞ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, ΑΝΑΣΤ. ΜΗΚΑΛΑΜΠΑΣΗΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. ΜΕΛΑΣ

Περὶ μέτρων ἀναφερομένων εἰς τοὺς ἐκπολιζομένους.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ψήφισμα ΜΓ' τῆς 1ης Μαρτίου 1948 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς» τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν ΛΑ' τῆς 27 Ἀπριλίου 1948 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ι. Ἐξαιρετικῶς διαρκούσης τῆς ἀνταρσίας, αἱ Ἐπιτροπαὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας δύνανται, δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τῶν καὶ δόκιμης κρίσεως διὰ τὸ συμφέρον τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας τὸ ἐπιβάλλει, νὰ παραινέωσιν ἐκάστους διανομιένην ἐκτίπωσιν καὶ πέραν τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 392)947 Νομ. Διατάγματος ὀριζομένου ἀνωτάτου ὁρίου τῶν 24 μηνῶν, κατὰ χρόνον ὅμως μὴ δυνάμενον νὰ υπερβῇ εἰς ἐκάστην καράτασιν τὸ ἐν ἔτος.

ΙΙ. Κατὰ τῶν περὶ παρατάσεως τῆς ἐκποπίσεως ἀποφάσεων χωρεῖ ἔφεσις, ὑπὸ τοῦ ὑπὸ ἐκτίπωσιν τελούντος, ἐνώπιον τῆς οἰκείας Δευτεροβάθμιας Ἐπιτροπῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας. Ἡ ἔφεσις ὅμως αὕτη δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

ΙΙΙ. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔφεσις κατατίθεται ὑπὸ τοῦ ἐν διαφερομένου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Δικαστικὴν ἢ Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου ἐν ᾧ διανύει τὴν ἐκτίπωσιν παρὰ τῆς ὁποίας δέον ἀπαραίτητως νὰ συντάσσῃται σχετικὴ ἔκθεσις καταθέσας ὑπογραφουμένη ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ τοῦ πρὸς δὲν ἢ κατὰθέσεις ὁργάνου.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη διαβιβάζεται παρὰρρήμα εἰς τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ μεσαρχόντος εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐφεσιδωμένης ἀποφάσεως Εἰσαγγελέως. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς ἐφέσεως τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 4ης Μαΐου 1946 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυρῶν Νόμων «περὶ συστάσεως ἐν ἐκάστῳ Νομῷ Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας».

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως, παρὲντος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 παραγρ. 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1947 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 19ης Ἀπριλίου 1924 «περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῶν Δημοσίας Ἀσφαλείας» ὀριζομένων δικαιωμάτων, δύναται, ἐάν κρίνῃ δι' συντρέχουσιν εἰδικοὶ λόγοι, νὰ μεταβιβάσῃ τὸν χρόνον τῆς ἐκποπίσεως καὶ νὰ ἀλλάσῃ τὸν τόπον τοῦ ἐκποπισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Β. ΣΦΟΥΛΗΣὉ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Α. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ,
ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π.
ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Α. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ,
Φ. ΖΑΓΜΗΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Δ. ΔΗΚΑΣ,
ΝΙΚ. ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων καὶ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ψήφισμα ΜΓ' τῆς 1ης Μαρτίου 1948 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν Λ' τῆς 26 Ἀπριλίου 1948 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 866)41 αἱ ἀφορώσαι τὴν ὑπαγωγὴν τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον Τουριστικῶν Ξενοδοχείων ὡς τμήματος αὐτοῦ καταργοῦνται, ἐπαναφερομένων ἐν ἰσχύϊ πασῶν τῶν διατάξεων τῶν νόμων 567)1937 καὶ 1429)38, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ Σχολὴ αὕτη τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ.

2. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως θέλουσι καθορισθῇ ἡ μορφή καὶ οἱ σκοποὶ τῆς Σχολῆς, ἡ εκπροσώπησις αὐτῆς, ἡ διοίκησις, τὸ διοικητικὸν καὶ διδασκικὸν προσωπικόν, ὁ τρόπος προσλήψεως καὶ ἀπολύσεως, ὡς καὶ τὰ προσόντα καὶ αἱ ἀμοιβαὶ αὐτοῦ, ἡ εἰσπραξις καὶ διαχειρίσεις τῶν πόρων, ἡ ἀρμοδιότης τῆς διοικήσεως καὶ τῶν ὁργάνων καὶ γενικῶς πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορώσα εἰς τὴν κανονικὴν καὶ ἀπερόσκοπον λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

Ὅσα ἐκ τῶν ἀνωτέρω Διαταγμάτων προκαλοῦσι δαπάναις ἐκδίδονται προτάσει καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς δύναται νὰ συνάπτῃ δάνεια πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς, παρέχον ὡς ἐγγύησιν μέρος ἢ καὶ τὸ ὅλον τῶν πόρων αὐτῆς.

4. Τὰ ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα καταρτίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἐγκρίνονται δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ. Καθ' ἑμμοίον τρόπον δύνανται νὰ τροποποιῶνται τὰ προγράμματα ταῦτα.

5. Οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 2116)1943 πόροι τῆς Σχολῆς διατηροῦνται δυνάμενοι νὰ αὐξομενῶνται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων θέλουσι καθορισθῇ ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος εἰσπράξεως τῶν πόρων τῆς Σχολῆς, ἐφαρμοζομένου ἐν περικυπτῶσιν καθυστέρησεως τοῦ Νόμου «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ Ξενοδοχειακὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος παραινέει ὡς αὐτοτελὲς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, περιλαμβάνει δὲ τρεῖς τμήματα, ἧτοι : 1) τὸ καθαρῶς ἐπιμελητηριακόν, 2) τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ξενοδόχων καὶ 3) τὸ Ξενοδοχειακὸν Πρατήριον.

2. Ἀπαντα τὰ κατόπιν ἀδείας τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ λειτουργοῦντα ἐν τῇ χώρᾳ Ξενοδοχεῖα ἔπνου, ὕπνου καὶ φαγητοῦ καὶ οἰκοτροφεία εἶναι ὑποχρεωτικῶς μέλη τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 3.

1. Σκοποὶ τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος εἶναι :

α) Ἡ μελέτη, ἡ ὑπόδειξις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ παντὸς μέτρου συντελούντος εἰς τὴν πρόδον, τὴν βελτίωσιν, τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν Ξενοδοχείων τῆς χώρας καὶ εἰς τὴν ἐν γένει ἐξύψωσιν τοῦ Ξενοδοχειακοῦ ἐπαγγέλματος (ἐπιμελητηριακὸν τμήμα).

β) 'Η δι' οικονομικῶν παροχῶν καὶ βοηθημάτων προστασία καὶ περιθαλψὶς τῶν ξενοδόχων, τοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν (Ταμείον Προνοίας Ξενοδόχων).

γ) 'Η ἐξυπηρέτησις τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀναγκῶν τῶν ξενοδόχων (Ξενοδοχειακὸν Πρατήριον).

2. Διὰ κανονισμῶν καταρτιζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ θέλουσι καθορισθῇ λεπτομερῶς ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα πραγματοποιήσεως τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν, τὰ τῆς ἐν γένει λειτουργίας ἐκάστου τμήματος, τὰ τῆς διαχειρίσεως πᾶν πόρων καὶ κεφαλαίων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῶν Τμημάτων αὐτοῦ, τὰ τῆς προμηθείας καὶ διαθέσεως ξενοδοχειακῶν εἰδῶν ὑπὸ τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Πρατηρίου, τὰ τῆς τοποθετήσεως καὶ ἐπενδύσεως τῶν κεφαλαίων καὶ διαθέσιμων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῶν Τμημάτων αὐτοῦ, τὰ τῆς συνάψεως καὶ χορηγήσεως δανείων, οἱ δικαιοῦχοι τοῦ Ταμείου Προνοίας Ξενοδόχων καὶ τὰ τῆς καταβολῆς βοηθημάτων καὶ οικονομικῶν παροχῶν εἰς αὐτούς, τὰ τῆς ἐκπρωσώπησης τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ τῶν Τμημάτων αὐτοῦ ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν Τμημάτων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Ξενοδοχειακὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος διοικεῖται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παράγρ. Α τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1946 Βασιλικοῦ Διατάγματος «περὶ συγκροτήσεως Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Διοικουσῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος» Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Αἱ διατάξεις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξ ἐκάστης περιφερείας ἐκλεγομένων ἀντιπροσώπων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐκλογῶν, τῆς θητείας τῶν ἀντιπροσώπων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, τῆς συγκλήσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἐκπροσώπων καὶ λειτουργῶν ἐν τῇ Διοικήσει, τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας αὐτοῦ παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ. Αἱ διατάξεις αὗται δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

3. Ἐκαστον Τμήμα τοῦ Ἐπιμελητηρίου διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς. Ἡ σύνθεσις, ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ ἐν γένει λειτουργία τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων καθορισθῶσιν δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ.

4. Ὁ παρὰ τῇ Γενικῇ Γραμματείᾳ Τουρισμοῦ Διευθυντῆς Ξενοδοχείων καὶ Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων ἀσκεῖ παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ καὶ ταῖς Διοικούσαις Ἐπιτροπαῖς γοσὴ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτοπίου ἀναπληρούμενος ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου τῶν Ξενοδοχείων τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 2116)1944 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς καὶ ἐνοποιήσεως τῶν πρὸς τὸν Τάμιον Προνοίας Ξενοδόχων καὶ τῆς Σχολῆς Τηροπονητῶν Ἐπαγγελμάτων» αἱ ἀφορῶσαι τοὺς πόρους τοῦ Ταμείου Προνοίας Ξενοδόχων παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ. Οἱ πόροι οὗτοι εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅπου μετὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐν γένει δαπανῶν τοῦ Διαθέτει τὸ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου Προνοίας Ξενοδόχων ἀναγκαῖον ποσόν. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ 30 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν ἐξ εἰσφορῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ κανονισμοῦ, καταρτιζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς

Ἑλλάδος καὶ ἐγκρινομένου ἐντὸς μηνὸς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ, θέλουσι καθορισθῇ τὰ τοῦ μονίμου, ἐκτάκτου ἢ ἐπὶ συμβάσει προσωπικοῦ τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Τμημάτων αὐτοῦ, ὁ τρόπος τῆς προσλήψεως καὶ ἀπολύσεως, τὰ προσόντα, οἱ βαθμοί, αἱ θέσεις, οἱ μισθοὶ καὶ αἱ ἀποζημιώσεις, τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἀρμοδιότης ἐκάστου αἱ πειθαρχικαὶ ποιναί, τὸ ὄριον ἡλικίας καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὸ ἐν γένει προσωπικὸν τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Παρεργουμένης ἀπὸ τῆς προθεσμίας τοῦ μηνὸς αἱ ἀποφάσεις αὗται τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου θεωροῦνται ἐγκριμέναι.

2. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀφορῶντος τὸ προσωπικὸν Κανονισμοῦ ἅπαν τὸ ὑπ' αἰανδήποτε ἰδιότητα καὶ εἰς αἰανδήποτε θέσιν τακτικὴν ἢ ἐκτακτικὴν ὑπηρετοῦν ἢ ἡ προσωπικὸν τίθεται ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ὅπου ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἐξ αὐτῶν διατηρητέων καὶ ἀπολυτέων ὡς καὶ τῶν μεταταχθσομένων εἰς τὴν Σχολὴν Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων. Τοὺς διατηρουμένους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θέλει ἐνιάξει δι' ἀποφάσεώς του εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ προδεδλεφθσομένους βαθμοὺς καὶ θέσεις.

3. Εἰς τοὺς ἀπολυομένους ὑπαλλήλους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καθορίζει δι' ἀποφάσεώς του ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσιν, μὴ δυναμένην νὰ εἶναι μικρότερα τοῦ ἐνὸς μηνὸς ἀποδοχῶν δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ξενοδοχειακὸν Ἐπιμελητήριον, τὴν Σχολὴν Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων ἢ τὸ Ταμείον Προνοίας Ξενοδόχων.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431) 1937 ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ κατ' ἐκτελεστικὰς πάρας ἀντιθέτου διατάξεως.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα προηγουμένη διάταξις ἀφορῶσα τὸ Ξενοδοχειακὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος, μὴ ρητῶς καταργουμένη ἢ τροποποιουμένη ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, παραμένει ἐν ἰσχύϊ.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Μαΐου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ. ΔΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Φ. ΖΑΓΜΗΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΔΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΛΑΔΑΚΗΣ, ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, ΔΗΜ. ΔΗΓΚΑΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 8 Μαΐου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Γ. ΜΕΛΛΗΣ

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 689.

Περὶ νομιμοποιήσεως δαπάνης δεξιώσεως Τουρκικῆς Ἀντιπροσωπείας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα ΜΓ' τῆς 1 Μαρίου 1948 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδότησεως πρὸς ἐκδόσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάκρισιν τῆς διακοπῆς τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΛΑ' τῆς 27 Ἀπριλίου 1948 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτρο-

κωμών τῇ ἐπισημύσει: οἰονδήποτε φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἢ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐκτάσεων. Πάντως κατὰ τὴν ἔγκρισιν, δι' ἣν ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις εἰδικῆς ἐπταμελοῦς πολυμορφικῆς ἐπιτροπῆς, συνιθεμένης κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματα κανονισθησέμενα, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ οἰονδήποτε ἐν γένει ὅρων ἢ περιορισμῶν ἢ υποχρεώσεων, ἐπὶ πλέον ἢ ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5269) 1931 προβλεπομένων, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων καὶ παρὰ πάντων τῶν βαρυνομένων, εὐθυνομένων ἀλληλεγγύως καὶ ἐξ ὁλοκλήρου, ἐφαρμόζεται ἡ ἔγκρισις καὶ ἡ μὴ ἐκπλήρωσις τῶν ὁποίων ἐντὸς τῶν τασσόμενων τυχόν διὰ τῆς ἐγκρίσεως προθεσμίων καθιστᾷ ἄνευ ἄλλης τινὸς πράξεως ἢ διατυπώσεως ἄκυρον τὴν γενομένην ἔγκρισιν. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ὅπως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκπλήρωσεως τῶν ὅρων, περιορισμῶν καὶ υποχρεώσεων ἀπαιτεῖται ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκη, θεωρουμένης ὡς ἐπιβαλλομένης ἐκ τοῦ Νόμου, ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐπισπευδόντων τὴν ἔγκρισιν κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν ἐκάστη περιπτώσει διὰ τοῦ ἐγκριτικοῦ Διατάγματος.

9. Προκειμένου περὶ τῶν ἐγκεκριμένων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συννοικισμῶν, περὶ ὧν ἡ παρὰ γρ. 1, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις τῶν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐπιβληθεισῶν υποχρεώσεων εἰς τοὺς ἐπισπεύσαντας τὴν ἔγκρισιν αὐτῶν ἢ τοὺς καθολικοὺς ἢ εἰδικούς διαδόχους αὐτῶν ἢ καὶ εἰς τοὺς ἐκ ταύτης ὠφεληθέντας καὶ ἡ ἀναπροσαρμογὴ τούτων βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, δυναμένη νὰ περιορισθῇ εἰς πρόσθετον εἰσφορὰν ἐφ' ἧς ἂν εἴη ἡ ἐτήσιον, εἴτε εἰς εἶδος εἴτε εἰς χρῆμα καὶ κατὰ κατηγορίας ἀναλόγως τῆς ἰδιότητος τοῦ ἰδιοκτητοῦ ὡς ἐπισπεύσαντος τὴν ἔγκρισιν ἢ ὡς ἀγοραστοῦ καὶ τῆς ὑπάρξεως οἰκοδομῆς ἢ ὄχι. Τὰ τῆς βεβαιώσεως, τῆς εἰσπράξεως καὶ τῆς διαθέσεως τῆς εἰσφορᾶς ταύτης ὁριζήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

10. Προκειμένου ὅμως περὶ υποχρεώσεων, ἐπιβληθεισῶν δι' εἰδικῶν Διατάγματος ἢ συμβάσεως, ἀναγομένων εἰς ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν συννοικισμοῦ ἔργων, μήπω ἐκτελεσθέντων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, αὐταὶ ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι ὡς πρὸς τοὺς ἀρχικοὺς υποχρεοῦς καὶ τοὺς γενικοὺς ἢ εἰδικούς διαδόχους αὐτῶν καλυπτόμεναι δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἀρχικοὺς υποχρεοῦς καθολικῶς ἢ εἰδικῶς διαδόχους αὐτῶν καὶ εἰς θάρος αὐτῶν διὰ Β. Διατάγματος προστάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος οἰκοπέδων, ἐπαγομένη τὴν δημιουργίαν οἰκοπέδων μὴ ἀρτίων, εἴτε κατὰ τὸ ἐλάχιστον ἐμβαδὸν εἴτε κατὰ τὸ ἐλάχιστον πρῶτον ἢ τὸ βάθος.

2. Ὅσῳς ἐκ τῶν κειμένων περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων ἐπιβάλλεται, πλὴν τῶν ἐλάχιστων ὁρίων ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων, ἡ τήρησις ὁρισμένων ἀκαλύπτων ἀποστάσεων μεταξὺ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου καὶ τῆς οἰκοδομῆς ἢ ποσοστοῦ τοῦ οἰκοπέδου ἀκαλύπτου ὑπὸ οἰκοδομῆς, ἀπαγορεύεται ἡ μετὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς οἰκοδομῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον μεταβίβασις τῆς κυριότητος μέρους τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τρόπον καθιστῶντα τὸ ἐφ' ὃ ἡ οἰκοδομὴ οἰκοπέδον μὴ ἄρτιον ἢ μειονύτα τὰς ἀκαλύπτους ἀποστάσεις ἢ τὸ ἀκαλύπτου ποσοστὸν κάτω τοῦ ἐπιβεβλημένου ἐλάχιστου ὁρίου.

3. Πᾶσα δικαιοπραξία ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου ἔχουσα ἀντικείμενον ἀπαγορευομένην κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους μεταβίβασιν κυριότητος εἶναι αὐτεπακούως καὶ ἐξ ὑποχρῆς ἀπολύτως ἄκυρος.

4. Ἀποκλειστικῶς ἀρμοδίᾳ ν' ἀποφαίνεται εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 ἐὰν πρόκειται περὶ ἀπαγορευομένης μεταβίβασεως ἐν ἐκάστη περιπτώσει, εἶναι ἡ πολυμορφικὴ ὑπερεξίς, ἐν περιπτώσει β' ἐνστάσεων, κατὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων ἔργων.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων ἐπιβληλλομένη προσκύρωσις οἰκοπέδων στερουμένων τοῦ ἐλάχιστου ἐμβαδοῦ ἀποκλείεται ἐὰν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ οἰκοπέδου, συνυπολογισθέντος εἰς τοῦτο καὶ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἢ θυμαμένων ν' ἀνεγερθῶν κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις ἐπὶ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου μεσοτείχων καταλαμβανομένου ἢ δυναμένου νὰ καταληφθῇ ἐδάφους τῶν ὁρίων οἰκοπέδων, ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ἀπαιτούμενον ἐν ἐκάστη περιπτώσει ἐλάχιστον ἐμβαδόν, ἐφ' ὅσον τὴ τελευταίον τοῦτο μετὰ τὸν συνυπολογισμὸν δὲν εἶναι ἑλαστον τῶν τριάνοντα (30) τετραγ. μέτρων.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης ὁ κατὰ τὰ ἄνω συνυπολογισμὸς τοῦ ἐμβαδοῦ ἐδάφους τῶν ὁρίων οἰκοπέδων ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει συνεπάγεται τὴν ἀφαίρεσιν ἢ προσκύρωσιν τοῦ ἐδάφους τούτου. Τ' ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐλάχιστον πρῶτον ἢ τὸ ἐλάχιστον βάθος, ἐφ' ὅσον ἀποκλείεται συνεπείᾳ ὑπάρξεως οἰκοδομῶν ἢ διὰ τακτοποιήσεως ἀπόκτησις ταύτων. Πάντως διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω τὸ πᾶχος τοῦ μεσοτείχου ὑπολογίζεται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς 0,60 μέτρα.

2. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν παρακείνται πλεονέκτα τοῦ ἐνὸς μὴ ἄρτια οἰκοπέδα, ἐπιτρέπεται ὅπως, ἀντὶ τῆς προσκυρώσεως τινῶν ἐξ αὐτῶν εἰς ἑτέρα, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς δημιουργίας ἐνὸς ἢ πλεονέκτων ἀρτίων οἰκοπέδων, ἡ προσκύρωσις γίνεσθαι διὰ τῆς συνένωσεως αὐτῶν πρὸς ἄμειν ἄρτιον ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἀρτίων οἰκοπέδων παραχωρουμένων ἐξ ἀδαιρέτου, καὶ κατὰ ποσοστὸν ἐξ ἀδαιρέτου ἴσον πρὸς τὸ ἐμβαδὸν τῆς ἀνηκούσης εἰς ἑκαστον ἐκτάσεως, εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς τῶν μὴ ἀρτίων οἰκοπέδων, μὴ ἀποκλειόμενης τῆς, συνενώσεως καὶ εἰς περιπτώσιν μὴ συγκαταθέσεως, διὰ τὴν δημιουργίαν ἐπικολίων ἐξ ἀδαιρέτου οἰκοπέδων, ἐνὸς ἢ πλεονέκτων ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν παρακειμένων μὴ ἀρτίων οἰκοπέδων, ἐκδηλουμένης ἐγγράφως μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τῆς πράξεως προσκυρώσεως ὁριστικῆς καὶ ἀνεκλήτου ἀποφάσεως. Ἐπὶ τῶν οὕτως, ὡς ἀνωτέρω, δημιουργουμένων ἐπικολίων οἰκοπέδων ἐφαρμόζονται οἱ περὶ ἰδιοκτησίας κατ' ὁρόφους διατάξεις, ἀπαγορευομένης πάσης οἰασθήσεως ἐξωδίκου ἢ δικαστικῆς διανομῆς τῶν οἰκοπέδων τούτων.

3. Ἐὰν τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἐν ἐκάστη περιπτώσει ὡς προσκυρώσεως κειμένου οἰκοπέδου ὑπολείπεται τοῦ ἐλάχιστου ἀπαιτουμένου ἐν ἐκάστη περιπτώσει μέχρι ποσοστοῦ 25 ο)ο τοῦ τελευταίου τούτου, τὸ ἐμβαδὸν δὲ τινος τῶν μετὰ τούτου σινορευόντων οἰκοπέδων ὑπερβαίνει τὸ ἀπαιτούμενον ἐν ἐκάστη περιπτώσει ἐμβαδὸν τοῦλάχιστον κατὰ ποσοστὸν 50 ο)ο ἡ προσκύρωσις τοῦ μὴ ἀρτίου οἰκοπέδου ματαιοῦται ἐπιτροπεύμενης ἀντιθέτως τῆς εἰς τοῦτο προσκυρώσεως ἐκ τοῦ μεγαλύτερου ὡς ἄνω ἐμβαδοῦ ὁρίου οἰκοπέδου τῆς ἀναγκαίας ἐκτάσεως, ἵνα τὸ μὴ ἄρτιον οἰκοπέδον ἀποκτήσῃ τὸ ἀπαιτούμενον ὅπολῳτὸς ἐλάχιστον ἐμβαδόν, ἐφ' ὅσον ἡ προσκύρωσις αὕτη δὲν ἐμπεδίζεται ἐξ ὑπαρχουσῶν οἰκοδομῶν ἢ δὲν συνεπάγεται τὴν μείωσιν τῶν τυχόν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτων ἀποστάσεων ἢ ποσοστοῦ τοῦ μεγαλύτερου οἰκοπέδου κατὰ τοῦ ἐλάχιστου ὁρίου.

Ἐὰν ἡ ἄνω προϋπόθεσις τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ μεγαλύτερου οἰκοπέδου συντρέχῃ εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς ἡμώρα πρὸς τὸ μὴ ἄρτιον οἰκοπέδα, ἡ προσκύρωσις γίνεται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἄρμοδίας ὑπερεξίς εἴτε εἰς θάρος πάντων ἐξ ἴσου ἢ ὄχι, εἴτε εἰς θάρος τινῶν, εἴτε εἰς θάρος ἐνός. Τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων προσκυρωτέων ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἐλάχιστου προσώπου ἢ τοῦ ἐλάχιστου βάθους, ἐφ' ὅσον ἀποκλείεται συνεπείᾳ ὑπάρξεως οἰκοδομῶν ἢ διὰ τακτοποιήσεως ἀπόκτησις τούτων.

4. Αἱ καταργούμεναι ὑπὸ τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας παλαιαὶ ἐδοὶ καὶ ἐν γένει κοινόχρηστοι χώροι, διατίθενται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ προσκυρώσεως ἔστω καὶ ἐν τὸ ἐμβαδὸν αὐτῶν

(7)

έχει τὸ ἐμβαδὸν ἀρτίου οἰκοπέδου, πρωτίστως ἵνα καταστοῦν ἀρτία οἰκόπεδα μὴ ἀρτία καὶ τακτοποιηθῶν ἀρτία τοιαῦτα ἔχοντα ὅμως ἀνάγκην τακτοποιήσεως. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὁδῶν, μὴ ἐγκεκριμένων ὑπὸ τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας δὲν ἀποκλείεται διὰ τῆς προσκυρώσεως ἢ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν ἐγκεκριμένων ὁδῶν οἰκοδομῶν ἀνεγερθεῖσιν βάσει ἀδείας τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους ταύτης ἢ ἐξασφαλίζεται ἢ ἐπικοινωνία αὕτη κατὰ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων τρόπον.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μὴ ἀρτίων οἰκοπέδων καταστάσεων τοιούτων ὑπαίτιότητι τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν ἢ τῶν δικαιοπαρόχων τῶν διὰ τεμαχισμού μείζονος ἐκτάσεως ἐχούσης τὸ ἐλάχιστον ἐμβαδόν. Εἰδικῶς αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μὴ ἀρτίων οἰκοπέδων τῶν περιελθόντων εἰς τοὺς ἰδιοκτητίας αὐτῶν ἢ τοὺς δικαιοπαρόχους τῶν συνεπείᾳ τεμαχισμού μείζονος ἐκτάσεως ἐχούσης τὸ ἐλάχιστον ἐμβαδόν διὰ δικαιιοπραξίας ἐν γένει ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου ἢ καὶ δικαστικῆς διανομῆς.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3, τηρουμένης τῆς παραγράφου 5 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προσκυρωθέντα οἰκόπεδα, ἐπιτρεπομένης τῆς ἀνακλήσεως κυρωθεῖσιν πράξεων προσκυρώσεως, ἐὰν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων καθίσταται δυνατὴ ἡ ματαίωσις τῆς προσκυρώσεως καὶ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἀνηγγέρθη οἰκοδομὴ κωλύουσα τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω διατάξεων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ σκοποῦ τῶν νομίμως συνεστημένων οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν νοεῖται ἐπιτρεπομένη μόνον ἐντὸς τῶν ἐγκεκριμένων μέχρι τοῦδε στοιχείων ρυμοτομίας τῶν πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους, τῆς ἐφεξῆς συστάσεως οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν ἐπιτρεπομένης μόνον ἐφ' ὅσον ὁριζῶν ἐν τῷ καταστατικῷ τούτων τίθεται ὡς σκοπὸς ἡ κτήρις οἰκοπέδων καὶ ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῶν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐντὸς τῶν ἐγκεκριμένων κατὰ τὸν χρόνον ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ σχεδίου ρυμοτομίας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1948.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΑΛ. ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ, ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Γ. ΜΕΛΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 692

Περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 1ης Νομβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Εἰδικῶν Ταμείων κλπ.».

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα ΜΓ' τῆς 1. Μαΐου 1948 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἑκστὴν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάθεσιν τῆς διακοπῆς τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν ΔΑ' τῆς 27 Ἀπριλίου 1948 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 1ης Νομβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Εἰδικῶν Ταμείων κλπ.» προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 5 :

«5. Ὅπου ἰδρύεται ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Ταμεῖον διὰ πλειοψηφείας τοῦ ἐνὸς Δήμου καὶ Κοινότητος, τότε, ὡς τακτικὰ μέλη τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς καὶ ὡς μονίμως ἐκπροσωποῦντα τοὺς εἰς αὐτὸ ὑπαγομένους Δήμους καὶ Κοινότητας ὀρίζονται ὁ παρ' ἐκάστῃ Νομαρχίᾳ Προϊστάμενος Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Εἰδικῶς διὰ τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐφαρμογῆς Σχεδίου Πρωτεύουσας, οἱ μὲν Δήμοι Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ Διοικήσει Ἐπιτροπῇ ὑπὸ τακτικῶν μελῶν ἐκ τῶν Δημάρχων αὐτῶν, ἀναπληρουμένων ὑπὸ τῶν Τεχνικῶν Συμβούλων ἢ Διευθυντῶν τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων, οἱ δὲ λοιποὶ Δήμοι καὶ Κοινότητες τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας ὅ, ἀντιπροσωπεύονται ὑπὸ τακτικῶν ὡσαύτως μελῶν ἐκ τοῦ Προϊσταμένου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν τῆς Ὑπηρεσίας Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἔργων καὶ τοῦ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Προϊσταμένου τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ὅσῳ δὲ συζητοῦνται συγκεκριμένα θέματα εἰδικῶς ἐνδιαφέροντα Δήμον τινὰ ἢ Κοινότητα θὰ πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ γνώμη αὐτοῦ προσωρικῶς ἢ ἐγγράφως ἀναπτυσσομένη ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος, ἀρμοδίως καλουμένου.

Ὁ Δήμαρχος ἢ ὡς ἀναπληρωτὴς τούτου ὁ Τεχνικὸς Σύμβουλος ἢ ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων συμμετέχει κατόπιν εἰδικοῦ διορισμοῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς μόνιμον μέλος τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς ἕτερα Εἰδικὰ Ταμεῖα ὑπαγομένα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων καὶ περιλαμβάμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ζητήματα τοῦ Δήμου Ἀθηναίων».

2. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1948.

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΔΗΜ. ΔΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΑΛ. ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ, ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1948.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Γ. ΜΕΛΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(8)

Περί έγκρίσεως παραχωρήσεως δωρεάν γηπέδου τῷ Δήμῳ Ρεθύμνης δι' ἀνέγερσιν διδαστηρίου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀνωγειῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν : 1) τὸ ἄρθρον 71 παρ. 4 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 117 παρ. 3 αὐτοῦ καὶ 2) τὸ ἄρθρον 11 παρ. 1 ἐδῶφ. β', τοῦ Νόμου 5019/1931, προτάει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 20 ἐ. ἑ. ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ρεθύμνης, δι' ἧς παραχωρεῖται δωρεάν εἰς τὴν Σχολικὴν Ἑφορίαν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τοῦ συνοικισμοῦ Ἀνωγειῶν τὸ ἐν τῇ ἀποφάσει περιγραφόμενον τμήμα γηπέδου τοῦ Δήμου ἐκτάσεως 3445 μ2 διὰ τὴν ἀνέγερσιν διδαστηρίου τοῦ σχολείου.

Μὴ πληρομένου τοῦ σκοποῦ τῆς δωρεᾶς ταύτης ἐντὸς πενταετίας ἢ μεταβαλλομένης τῆς χρήσεως τοῦ δωρουμένου ἀκινήτου, ἐπανέρχεται τοῦτο αὐτοδικαίως εἰς τὸν δωρητὴν Δήμον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

B.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ

(9)

Περί καθορισμοῦ συνδρόμων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς χρήσεως 1948—49.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 6 παρ. α, β καὶ γ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 328/47 Ν. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Νομοθεσίας», προτάει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ καὶ σύμφωνα γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Καθορίζομεν τὰ ἐκ συνδρόμων, ἐγγραφῆς ἐπωνυμιῶν, ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν, δειγματοληψιῶν, πραγματογνωμοσυνῶν, διαιτησιῶν κλπ. δικαιώματα ἀπάντων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Κεντρικῶν καὶ Περιφερειακῶν, διὰ τὸ οἰκ. ἔτος 1948—49 ὡς καὶ ὡρίσθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 23/10-8.11.47 Ν. Δ)τος (Φ. Ε. Κ. 258Α/47), μὲ τὴν κάτωθι τροποποίησιν.

Ὡς κατώτερον ὄριον δικαιωμάτων ἐκ συνδρόμων τῶν προωπικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. δεκαπέντε χιλιάδων (15.000).

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

B.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ

(10)

Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουλίου 1946 Β. Διατάγματος «περὶ ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως τῶν κεκτημένων τὰ προσόντα πρὸς λήψιν ἄνευ ἐξετάσεως διπλώματος, πτυχίου ἢ ἀδείας ναυτικῆς ικανότητος καὶ εὐρισκομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 62 (ἐδ. ια', ιβ' καὶ κ') τοῦ Α. Ν. 907/1937 «περὶ διπλωμάτων καὶ ἀδειῶν ικανότητος καὶ πτυχίων ειδικότητος ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτηκῷ» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1104/1938 καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 628/1947 σύμφωνα γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 13.7.1946 (Φ. Ε. Κ. 225Α/30.7.1946) ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἐργάται θαλάσσης κεκτημένοι κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἐκαστοτε διατάξεις τὰ προσόντα πρὸς ἀπόκτησιν ἄνευ ἐξετάσεως διπλώματος, πτυχίου ἢ ἀδείας ναυτικῆς ικανότητος ἐν τῷ Ε. Ν., ἐφ' ὅσον οὗτοι διαμένουσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ναυτολογημένοι ἐπὶ πλοίου μὴ προσεγγίζοντος εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα, δύνανται, νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ τοῦ διπλώματος, πτυχίου ἢ ἀδείας οὕτινος δικαιῶνται, μέσῳ οἰασθήποτε Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς παρ' ἣ ἔδρῳει Προξενικὸς Λιμεναρχεὺς ἢ μᾶς τῶν κάτωθι Ἑλληνικῶν Διπλωματικῶν ἢ Προξενικῶν Ἀρχῶν:

Ὁτιάδας (Καναδᾶ), Ἀγίου Φραγκίσκου (Ἡν. Πολιτ.), Ρίου—Ἰαννιῶν (Βραζιλίας), Βουένος—Ἀῦρες (Ἀργεντινῆς), Λισσαβώνας (Πορτογαλίας), Σίδνεϋ (Αὐστραλίας) καὶ Πραιτωρίας (Νοτιοαφρικανικῆς Ἐνώσεως).

2. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Ἐὰν οἱ ὡς ἄνω ἰδιῶται ἱατροὶ κρίνουν ὅτι πρὸς μέρῳσιν γνώμης περὶ τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ὑγείας τοῦ ἐξεταζομένου, ἀπαιτεῖται ἡ ἐξέτασίς του καὶ παρ' ἑτέρων ἱατρῶν (ὀριζόμενων) ειδικεύσεων, ὁρίζονται καὶ τοιοῦτοι παρὰ τῆς αὐτῆς Ἀρχῆς ἐκ τῶν ἐν τῇ πόλει, ὅπου ἡ ἔδρα τῆς, ὑπαρχόντων ἱατρῶν τῆς ειδικεύσεως ταύτης».

3. Ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«5. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως, οἱ ἐξετάσαντες ἱατροὶ ἐξεδιοῦν ὑπευθύνως τὴν γνώμην τῶν, ἐνώπιον τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὁρίσεως τούτους Ἀρχῆς, συντασσόμενου πρὸς τοῦτο εἰδικοῦ πρακτικοῦ κατὰ τὸν παρὰ πόδας τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος δημοσιευόμενον τύπον».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1948.

ΠΑΥΛΟΣ

B.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργὸς
ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ